

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sifre Ḳodesh

‘im targumim u-ve’urim mi-meḥabrim shonim

Sefer Devarim

Landau, Moses I. Landau, Moses I.

Prag, 594 [1833 oder 1834]

תורבדה תרשע.

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8969

עשרת הדברות.

(א) אנכי ה' אלהיך, סתומה: הוצאתיך, בחנינו בלנד, מ"ג: מארץ מצרים, נמכרת
 טפחא לנד: עבדים, באתנא לא נרביע: (ז) יהיה, בלא גלגל: על פני, הנו"ן
 נקודה בקמץ ופתח, כמ"ג בדברות ראשונות: (ח) העשה, במאריך ובלא גלגל: לך, בלא
 ססק: פסל, בפסק והפ"א רפה: כל תמונה, ואלה שמות וכל תמונה, משנה תורה כל
 תמונה, וכן במסורת פרשת וארא חשיב כל תמונה דואלה הדברים עם ד' כל בלא וא"ו דסבירין
 וכל: בשמים, בפסק: מוחחת, הראשון התי"ו בקמץ ובפתח, כמ"ג בפ' יתרו: (ט) לא,
 אין זו טפחא רק מאריך: ועל שלשים, ואלה שמות על שלשים, משנה תורה ועל שלשים:
 (י) לאהבי, במדוייקים הני"ת בפתח: ולשטרי מצוחו, המדפיסים חטאו בשגגה בעשותם
 מלותיו קרי, ונעלם מהם מה שנמסר בסוף הפרשה ג' מלותיו חסר יו"ד כלומר דכתיבי מכותו
 וקריין מלותיו. ואין זה מהם רק קריין מלותיו ביו"ד לנד, וכן כתב החזקוני, מלותו כתיב
 מלותיו קרי ע"כ, וזהו חד מן מלין דכתיבין וא"ו בסוף תיבותא וקריא יו"ד, ונמסר בסימן
 בריש שמואל ובריז ירמיו, וכן כתב הרמ"ה ז"ל, מלותו דעקב אשר שמע אברהם חסר וא"ו
 כתיב וחסר וא"ו תניין כתיב וכל אורייתא דכותיה חד וא"ו בלחוד קדים לתי"ו וכתוב יו"ד בחד
 תי"ו בר מן חד דכתיב וא"ו בחד תי"ו חלופי יו"ד, וסימן ולשמרי מלותו דדברות אחרונות
 ומסר עליהו חו כתיב תי קרי, גם בעל מנחת כהן נמשך אחרי המדפיסים ונפל ברשת זו טמנו,
 ולא שם אל לנו מה שכתב לקמן בסוף האי סדרא ולשמרי מלותו כתיב וקריא מלותיו ג' בתורה
 כי האי גוונא, וסימן האל הנאמן, התשמר מלותו אס לא דעקב, ועשית את מלותו דכי תבא
 עכ"ל, והיינו כמסרא דילן: (יב) שמור, ואלה שמות זכור, משנה תורה שמור, והוא חד
 מן ג' זוגים מתחלפין, קדמאה זיין תניינא ש"ן: צוך, בפסק והוא"ו דגושה: (יג) העבר,
 העי"ן בחטף פתח: (יד) ועברך, במקף: ועברך ואמחך, ואלה שמות עבדך ואמתך,
 משנה תורה ועבדך ואמתך: (טו) אלהיך, בשני פשטין, רולה לומר אין בה"א גריז אל
 פשט: (יז) לא הרצח, ה"ל"י נקודה בפתח וקמץ כמ"ג בפ' יתרו: ולא הנאף, ואלה שמות
 לא תנאף, משנה תורה ולא תנאף: ולא תגנב, ואלה שמות לא תגנב, משנה תורה ולא
 תגנב: ולא תגנב, סתומה וטעה המדפיס שלא עשה פיסקא: תגנב, בלא אזלא: ולא הענה,
 ואלה שמות לא תענה, משנה תורה ולא תענה: (יח) ולא תחמד אשה רעך, ואלה שמות לא
 תחמד אשת רעך, מ"ת ולא תחמד אשת רעך: ולא תחאוה בית רעך, ואלה שמות לא תחמד בית
 רעך, משנה תורה ולא תחאוה בית רעך: שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו, ואלה שמות
 ועבדו ואמתו שורו וחמרו, משנה תורה שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו: שורו וחמרו,
 בפסוק זה נמסר במסורת ש"ג קרתי, פירוש שדהו שורו הס בלי וא"ו בתחלת המלה, ושאר
 נסבין וא"ו, ומפני שיש טעות במסרה קטנה שנדפס, הולכתי לכתבה אע"פ שהיא פשוטה,
 ואגב ארתי למדנו פירוש קרתי, והוא הפך מלת נסבין שפירושו לוקחין. מ"ג:

● כדי לילך בעקבי דברות הראשונות כתובות ברשת יתרו חלוקות לקורא ביחיד ובלכור, עשית
 בכה עם אלה ובחילוקי פטעמים הלכתי אחרי החומשים וחד מוגהים ומנהג הקהלות רובם ככולם:

קריאת עשרת הדברות

ל צ ב ו ר

אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִצְרַיִם מִבְּתֵי
עֲבָדִים לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פְּנֵי לֹא תַעֲשֶׂה־לְךָ
פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם וּמִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת
וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם וּמִתַּחַת לָאָרֶץ לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם
כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֶקֶד עֵינָי אֲבוֹת עַל־בְּנֵי
וְעַל־שְׁלֵשִׁים וְעַל־רַבְעִים לְשׂוֹאֵי וְעָשָׂה חֶסֶד לְאֵלִפִּים לְאֹהֲבֵי
וְלִשְׂמֹרֵי מִצְוָתוֹ:   ד   לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא כִּי לֹא יִנְקָה יְהוָה אֶת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־
שְׁמוֹ לְשׂוֹא: ד   שְׂמֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת
לְקַדְּשׁוֹ כְּאֲשֶׁר צִוָּה וְיְהוָה אֱלֹהֶיךָ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ
כָּל־מְלָאכְתֶּךָ וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה
כָּל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתֶּךָ וְשׂוֹרְךָ וְחִמְרֶךָ
וְכָל־בְּהֵמָתֶךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וְאִמְתֶּךָ
כַּמִּוֶּה וּנְכַרְתָּ כִּי־עֹבֵד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְאָךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְיָרֵעַ גְּבוּרָה עַל־כֵּן צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת
אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת: ד   כְּבֹד אֶת־
אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן וַיָּאֲרִיכוּ
יָמֶיךָ וְלְמַעַן יֵיטֵב לְךָ עַל הָאֲרָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן
לְךָ:   ד   לֹא
תִרְצַח: ד   וְלֹא תִנָּאֵף: ד   וְלֹא
תִגְנֹב: ד   וְלֹא־תַעֲנֶה בְרַעַךְ עֵד
שׂוֹא: ד   וְלֹא תַחְמֹד אִשְׁתִּי
רַעַךְ:   ד   וְלֹא תִתְאוֹהַר
בֵּית רַעַךְ שְׂדֵהוּ וְעַבְדּוֹ וְאִמְתּוֹ שׂוֹרּוֹ וְחִמְרוֹ וְכָל אֲשֶׁר
לְרַעַךְ:   ד

מצותי קרי

קריאת עשרת הדברות

אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית
עבדים: לא יהיה לך אלהים אחרים על-פני: לא-תעשה לך
פסל כל-תמונה אשר בשמים מפעל ואשר בארץ מתחת
ואשר במים מתחת לארץ: לא-תשתחוה להם ולא תעבדם
כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקר עון אבות על-בנים
ועל-שלישים ועל-רבעים לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי
ולשמרי מצותי: לא תשא את-שם-
יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר-ישא את-
שמו לשוא: שמור את-יום השבת
לקדשו כאשר צוה יהוה אלהיך: ששת ימים תעבד ועשית
כל-מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא-תעשה
כל-מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמורך
וכל-בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך
במוך: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאה יהוה אלהיך
משם ביד חזקה ובזרע נטויה על-כן צוה יהוה אלהיך לעשות
את-יום השבת: כבוד את-
אביך ואת-אמך כאשר צוה יהוה אלהיך למען יאריך
ימך ולמען ייטב לך על האדמה אשר-יהנה אלהיך נתן
לך: תרצח ולא תנאף: ולא תענה ברעה עד
תגנב: ולא תחמד אשת
רעה: ולא תתאוה
בית רעה שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר
לרעה: ס